

Α

Ω

‘Ο ανεκτίμητος θησαυρός*

*«Εμείς, πού είμαστε οί νόμιμοι κληρονόμοι
καί ιδιοκτήτες του θησαυρού,
κακοποιούμε την Έλληνική γλώσσα
χωρίς αιδῶ»*

Τῆς Αλεξάνδρας Στεφανοπούλου

ΚΑΘΕ φορά πού γίνεται λόγος ἀπό τήν παρούσα στήλη γιά τήν ἑλληνική γλώσσα, πολλοί ἀναγνώστες εἶναι ἐκεῖνοι πού μᾶς παροτρύνουν νά ἐπιμένουμε σέ αὐτὸ τὸ θέμα, πού πρέπει νά ἀξιολογεῖται μὲ τὴν ἀρμόζουσα σοβαρότητα ἀπὸ τὶς Κυβερνήσεις τῆς χώρας

Τὸ παρήγορο γιά τὴν ἑλληνική γλώσσα εἶναι ὅτι, ἂν στὸν τόπο πού γεννήθηκε δὲν τῆς δίνουν ἐνδεχομένως τὴν πρέπουσα σημασία, στὰ ξένα χαίρει μιᾶς ὄπως ἰδιαίτερης ἐκτιμῆσεως.

* * *

ΣΤΟ Πανεπιστήμιο Ἰρβάιν τῆς Καλιφόρνιας σοφοὶ ἐπιστήμονες, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἑλληνίστρια καθηγήτρια τῆς γλωσσολογίας κυρία Μὰκ Ντόναλντ καὶ τοὺς καθηγητὲς ἠλεκτρονικῆς Μπροϋνερ καὶ Πάκαρντ, ἔχουν ἀναλάβει τὴν ἀποθησαύριση τοῦ πλούτου τῶν ιδιοτήτων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας.

Τὰ μέχρι τώρα στοιχεῖα αὐτῆς τῆς ἔρευνας τῶν Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων εἶναι τόσο ἐντυπωσιακά, πού πραγματικὰ θὰ μπορούσε νά πεῖ κανεὶς, ὅτι *κόβουν τὴν ἀνάσα!*

Στὸν ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ «Ἴβυκο» ἔχουν ἀποθησαυρισθῆ 6 ἑκατομμύρια λέξεις καὶ 78 ἑκατομμύρια λεκτικοὶ τύποι τῆς γλώσσας μας!

Γιὰ νά κατανοήσουμε τὴ σημασία πού ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἀρι-

θμοί, αναφέρουμε ότι ή άγγλική γλώσσα έχει συνολικά μόνο 490.000 λέξεις και 300.000 τεχνικούς όρους. Η ελληνική γλώσσα δηλαδή είναι 100 φορές πλουσιώτερη από την άγγλική!

Σύμφωνα με τους ύπολογισμούς του καθηγητού Μπροϋνερ, οί ελληνικοί λεκτικοί τύποι θα φθάσουν τὰ 90 εκατομμύρια, έναντι 1 μόλις εκατομμυρίου τών λατινικῶν!

* * *

«Σε όποιον άπορεί, γιατί διατίθενται τόσα εκατομμύρια για τήν άποθησαύριση τών λέξεων τής ελληνικής γλώσσας, άπαντούμε, ότι πρόκειται για τήν γλώσσα τών προγόνων μας και ή έπαφή μας με αυτούς θα βελτιώση τόν πολιτισμό μας», δηλώνει ό κ. Μπροϋνερ.

Άλλά και οί Ίσπανοί ευρωβουλευτές, πού ζήτησαν να καθιερωθῆ σαν έπίσημη γλώσσα τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως ή Έλληνική, είχαν δηλώσει, ότι «τὸ να μιλάη κανείς για τήν Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς τήν Έλληνική, είναι, σαν να μιλάη σε ένα τυφλὸ για χρώματα».

* * *

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ χρήσιμα για τήν έκφραση τών έπιτευγμάτων και τών λειτουργιῶν τής σύγχρονης έπιστήμης θεωροϋνται τὰ προσφύματα τής Έλληνικής γλώσσας, όπως είναι τὸ *τηλέ-*, τὸ *άντί-*, τὸ *μέγα-*, τὸ *μικρό-*, τὸ *σύν-*, τὸ *σκοπῶ-*, τὸ *-ισμός*, τὸ *μάκρο-* και άλλα παρόμοια, πού παρέχουν τήν μη όριακή χρησιμοποίησή τους από τις έξελισσόμενες νέες έπιστήμες τής πληροφορικῆς, τής ήλεκτρονικῆς ή τής κυβερνητικῆς.

Οϋδεμία άλλη γλώσσα στὸν κόσμο προσφέρει αυτές τις μοναδικές δυνατότητες.

* * *

ΟΙ ΕΕΝΟΙ, λοιπόν, μάς έχουν περι πολλοϋ – όχι άκριβῶς έμας δηλαδή, αλλά τήν γλώσσα τών προγόνων μας! Έμείς, πού εἴμαστε οί νόμιμοι κληρονόμοι και ιδιοκτῆτες του θησαυροϋ, κακοποιούμε τήν Έλληνική γλώσσα *χωρίς αἰδῶ*.

Ύπουργοί μιλοϋν για «*ύπερεσίες*» καθηγητές Άνωτάτων Σχολῶν χρησιμοποιοϋν Ένεστῶτα Προστακτικῆς με συλλαβική αϋ-

ξηση Ἀορίστου Ὀριστικῆς, ὅπως στὸν τύπο «*ὑπέγραψε*»· δημοσιογράφοι ἐκπαραθυρώνουν τὸ σίγμα ἀπὸ τριτόκλιτες λέξεις καὶ εἰσάγεται ἡ «*διεθνὴ κατακραυγὴ*» καὶ ἄλλα σχετικὰ ἀπαράδεκτα καὶ ἀνατριχιαστικά!

Τώρα, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐκλογῶν [Ὀκτώβριος 2006], θὰ ἔχουμε τὴν εὐκαιρία, νὰ δοῦμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν *ἀλλαγὴ τοῦ φύλου* ποὺ ὑπέστη *ἡ ψῆφος* καὶ ἀπὸ θηλυκὴ ἔγινε ἀρσενική [ὁ *ψῆφος*]!

(*) Ἐφημερ. «Ἐστία» 13.10.2006, σελ. 1. Ἐπιμέλ. ἡμετ.